

Poština plačana v gotovini.

Cena številke 1 Dinar

Leto XXIV.

8. oktobra 1928.

Številka 10.

MARIJIN LIST

BRZMADEŽNA

1904. I. št. 1. 1. 1.

1904. I. št. 1. 1. 1.

1904. I. št. 1. 1. 1.

Nevtepeno Poprijeta Devica Marija

Pobožen mesečen list.

Vrejtje ga z dovoljenjom cerkvene oblasti: Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih. Prekmurje. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašenja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena na leto: doma na skupni naslov 10 Din., na posameznoga 15 Din., v Austrijo i na Vogrsko 25 Din., v Ameriko z Novinami i kalendrom „Srca Jezušovoga“ vred štiri doljare. Naročniki so deležni sada več jezerih sv. meš i dobijo k listi vsi brezplačno kalendar Srca Jezušovoga. M. List z kalendarom Srca Jezušovoga je priloga Novin.

V VREDNIŠTVI M. LISTA V ČRENSOVCIH se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina pušpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezušekove Trezike po 5 Din; 3. Molitvena kniga „Hodi k oltarskomi Svestvi“ v polplatno vezana z rdečov obrezov 12 Din. i v celo platno vezana z zlatov obrezov 20 Din; 4. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov.

Dari.

Na sirotišnico „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih, so letos v dinarah darivali: 63. črep je kupo: N. N. iz Črensovec, 64., 65., 66., 67., 68., 69., 70. so pa kupili sledeči: Ivko Ana, Sr. Bistrica, nabrala v Toplicah. Darivali so: Kašak Karla 2, Ivan Herženjak 3, Ivan Lisjak 5, S. Kmuč 2, Edna dobrotnica 2, Belie Treza 1, Pošta 2, N. N. 3, J. 10, Stj. 5, P. T. 3, P. II. 2, Tcijačko 1, Vokšan, 3, Rac 4, N. N. 10, Marjeta 2, D. J. 2, Marija Kovatič pri Anton Glavnik, Sp. Kamensčak 10, Štefan Krištalj, učit. Padej, nabralo 453 Din. Darivali so: Štefan Krištalj, 100, Jerena Agoston 10, Ferenc Hercog 10, Marija Eszto 10, Gzörom Virag 5, Sava Gabrinok 5, Milan Jerič 5, Kreditna banka 10, Janoš Almaši 5, Vasa Matejič 10, Aleks. Zovinov 2, Rada Šimin 5, Šandor Irimiaš 10, Janoš Zákány 10, Zsika Bain 5, Veljko Gjurgjulov 5, Števa Gjurgjulov 5, Gjuko Gjurgjulov 5, Esidre Arjadli 10, Pál Combori 5, Janoš Kőszeg 3, Andraš Gordéš 2, Dezső Pekó 10, Jožef Virág 5, Lajos Kasza 20, Mihalj Pekó 2, Jenő Donko 2, Janoš Pekó 5, Marička Terzin 5, Joco Terzin 2, Sima Ilijašev 10, Kosto Maletin 5, Ljubica Nedič 10, Gjorgjevič Mera 10, Kristina Miletič 10, Slavica Cebeda 10, N. N. 100, Svet. W. Delič 10, Franjo Pogačnik 10, N. N. 10, Sauli Hieronim 10, R. Cvetkovič 10, Ost. Petrovič 20, N. 2. Aleksičeva 10, Nikolička 10, N. Pom 10, F. Živkova 10, Popovič 10, Glavačka 10, Aleksander N. 10, Avrič 10, Urbančič 10, Marčetič 6, Nad. Sarčević 8, Vladko Zorko 25, Juričević N. 10, N. N. 10, Fajački Slavko 10, Zvonimir Školjko 10, Šilarič 6, Lj. Tesič 5, Katarina Rous 10, N. N. 10, A. Miklič 10, N. N. 30, Špard 5, Lazič 10, Lazič 10, N. N. 10, N. N. 10, N. N. 10, Bete 10, N. Bojan 10, Zalaznik 5, T. Bošnjakovič 10, Lebar Anton i Vera, Žizki, 100, Vapatič Treza, Črensovci 5, Roža 7, Radosti z G.

Bistrice 20, Cigan Martinā dovica, Sr. Bistrica 10, Lanc Viktor, žek. uradnik
Litija nabralo 265 Din. Magyar Királyi Követség Béograd 200, Branko Po-
gačnik, major, Bled 50, Ferdo Herman, kaplan, D. Lendava 100, Kolenko
Janoš i Cigan Ivan, D. Bistrica nabrala 528-35 Din, darivali so: Balažič
Marija 10, Vučko Bara 2, Maučec Ignac 2, Györek Matjaš 10, Balažič Roza
6, Magdič Štefan, 10, Vučko Aga 10, Gjörek Jožef 1, Glavač Jožef 10,
Kreslin Treza 2, Vučko Martin 2, Vučko Jožef 4, Herman Jozefa 3, Godina
Marko 5, Kovač Štefan 2, Godina Matjaš 6, Lebar Štefan 5, Horvat Fran-
čiška 5, Raduha Verona 10, Györek Marija 10, Vogrinec Matjaš 2, Ritlop
Štefan 10, Kelenc Jožef 10, Balažič Lujza 5, Lebar Treza 4, Koštric Ana
20, Balazic Marija 5, Žižek Peter, 10, Kelenc Mihal 10, Kolarič Štefan 10,
Gjörek Apolonija 3, Kreslin Ana 10, Graj Kata 2, Kohek Mihael 10, Ko-
štric Treza 10, Horvat Fema 3, Peterec Treza 4, Gjörek Ana 2-50, Bala-
žič Ana 10, Kolarič Kata 10, Donko Marija 5, Glavač Ivan 4, Tonaj Jo-
žef 2, Šoštaric Jožef 5, Hozjan Ana 5, Zelko Matjaš 10, Salajko Roza 4,
Salajko Marija 2, Padar Treza 5, Balažič Ana 10, Hanc Ivan 3-35, Hozjan
Leopold 4-50, Balažič Rozika 5, Martin Kata 50, Gjura Aga 2-50, Kreslin
Ana 10, Gjörek Ana 2, Vinčec Štefan 5, Koštric Štefan 3, Grůškovnjak
Ivan 5, Godina Ignac, kaplan 100, Dominko Matjaš 5, Marton Treza 10,
Donko Ivan 5, Vinčec Jožef, Trnje 20, N. Žižki 1, Cigan Pavlina, Žižki
2-50, Dečki iz Žižkov 3, Koštric Kata, D. Lendava 2, Padar Treza, Žižki
5, Cede Jožef, župnik, Studenice 100. Na Gołniki so sestram darivali sle-
deči: Žalik Treza 10, Jera Zupan 10, Prinel Neža 10, Perne Francka 10,
Terezija Muršič 20, Marija Lovrenčič 10, Marija Jerebic 10, Marija Krefc
10, Pišek Terezija 10, Krampberger-R. 10, Rapuš Jos. 10, Fric Albert 5,
Kramer Avgust 5, Miklič 10, Zagorjan Avgust 10, Plavčak Jurij 5, Slava
Štrižiš 30, Elvira Trampuš 20, Deutschman Anton 3, Dumaht Rudolf 10,
Šizman Bolf 10, Čop Tončka 10, Muše 5, Resman J. 5, Svetka Lajšek 10,
Herman Elizabeta 10, Roza Kozar 10, Marija Prelog 5, Lucija Kovačević
10, Marija Malek 5, Konaš 2, Terezija Polanec 10, Komotar 5, Škrabar 5,
Platnar 10, Franjo Kinkela 10, Janko Engehna 5, P. Knaus 4, Polič Ana 4,
Domonkoš Bara 10, Marija Vučko 10, Adolf Kajdiž 10, Jereb comp. Prešeren
10, Št. Iršič 4, Kosar 2-80, L. Mandič 4, Kecelj 2, Drevenšek 10, Pihel 3,
Jeršek 4, Legodič 10, Jagodič Fran 2, Plenelj Anton 5, Jelenc 5, Zaplanik
Štefan 10, Arteg 10, Rozina 10, Markovič 6, Nevenka Mijič 7, Terezija
Vedlin 10, Marija Osenjak 10, Čeplak Franc 100, Ana Neubauer 50, Alojz
Zidar 50, Grafenauer 10, Toplak 10, Golob 10, Marija Škrjanc 5, Janko
Dolžan 10, Leopold Kralj 5, Potočnik N. 5, Neimenovan 10, Jera Legar 5,
Jera N. 2, Frančiška Markič 10, Ema Topoš 6, Rakovc Marija 10, Klein-
dienst 6, Marija Zelnik 4, Marija Rakovec 20, Helena N. 2, Orbanc Mari
3, Marija Markic 50, Neimenovan 100, Bidovec Jožefa 2, Ribnikar Marija
6, N. N. 2, Lojzka Toporiš 4, Hlepča 2, Gross Luka 1, Bidovec 8, Kokalj
100, Urbanc Johanka 4, Urbanc Marjana 4, Marija Švegelj 10, Lovrenc
Švegelj 10, Torpoš Ivana 3, Matevž Župan 5, Frančiška Perne 4, Rozman
10, Perčič 2, Dorotej Perčič 10, Francka Štefe 5, Fracka Škrjanec 6, Marija
Štefer 3, Marija Ušlakar 20, Košir 2, Jera Grašič 4, Ivan Zupan 2, Ivana
Mikš 10, Javornik Jože 5, Jože Gregor 2, Zaplotnik 4, Ivan Lombard 4,
Golé 50, Dr. Debevec 20, Krisovec 20, J. Žepič 4, Potočnik 10, Perko 10,
Jože Šitar 10, Mali Mila 2, Jože Žepeč 20, Anton Mokorel 20, M. Pičmeri
4, Gradišar 10, Aljančič 3, Lepič J. 2, Aljančič 11, Franc Mali 5, Tončka

Zaplotnik 10, Katarina Uranič 10, Košir Marija 7, Feran Marija 5:50, Falk Ana, Kremer 5, Mici Hafner 10, Ana Eplič, Zupanc 5, Pirc 10, M. Engelman 5, John Jerin 5, Anton Štip 10, M. Ogrizek 10, Semič 5, Macarol 5. Košenina, N. N. 10, Kosmač 10, Gostač 10, Bučar M. 5, Iv. Šinic 5, Rungaj 7, Neimenovan 10, V. Roznan 5, Šinic F. 5, Slabe Ivana 5, Ana Megr 10, N. N. 20, Šinkovec Tugomer 5, Iva Logar 20, N. N. 5, Jos. Nikozar 5, Jadransko-Podunavska banka, podružnica Kranj, 20, Franc Berjak, Kranj 10, N. N. 5, Savnik 20, Jeglič Marijan 10, Rupnik 4, Ak 20, N. N. 5, Prevc 10, N. N. 5, Golob 5, Dolžena 4, Anzek 10, Sajovič 2, N. Kohl 20, Colnar 6, Geiger 5, Rudolf Rakovec 10, N. N. 10, Mimi Roos 20, Veronika Horvat 10, N. 6, Plemelj 5, Šolske Sestre 100. Cigan Matjaš, nabao na senji v Črensovcih 12, Hranilnica in posojilnica v Beltincih 100, Miha Pušič, biskup Hvar 100, Tretjeredniki iz Maribora 491:50, Alojz Medvešček, žel. uradnik. Maribor, 40, Horvat Marko, Hotiza 10, Ščap Ana, Beltinci 10, Etičar Kata, Hotiza 10, Törnár Bara, V. Polana 10, N. N. Črensovci 10, Edna dekla iz Beltinéc 10, Žižek Kata, Žižki, na senji v Črensovcih nabrala 136:50, Seredi Koloman 2, N. N. 1, Fister Anton 4, Klepec 3 Din. Ritos Peter, Črensovci 50,

54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62., 63. kamen so darovali sledeči: Gerič Štefan i žena, Jakšič Treza G. Bistrica prle 5 dol. i zdaj 7 1 kamen. Frank Rožman, Cleveland 1 kamen (650) Frank Rožmanova žena, Cleveland 1 kamen to je 650 Din. Denša Ivan v Chicagi 4536, darovali so po 12 dol.; Gabor Ivan, Črensovci, Ivan i Marija Salaj, Črensovci, Štefan Zelko, Črensovci, Martin Hozjan, Črensovci, Martin Cigan, D. Bistrica, Štefan Špiclin i žena, Sr. Bistrica, Štefan Gjura i žena, Sr. Bistrica, Martin Gjura i žena, D. Bistrica 2 dol., Ivan Kolenko i žena, Trnje 5 dol. — Izseljenci v Canado vsaki po eden dolar: Zrin Jožef, Kuzdoblanja, Kohek Ferdinand, G. Bistrica, Raj Ivan, G. Bistrica, Krapec Matjaš, Sr. Bistrica, Krampač Štefan, G. Bistrica, Balazič Daniel, G. Bistrica, Kerčmar Šandor, Vuča Gomila, Vegič Henrik, Odranci, Horvat Ana, Lipa.

Oča sirot povrni vsem darovnikom obilno. —

ODBOR.

„Fantič le gori stani!“

Tebi Marija, mogočna kralica . . .

Glej, glej dečko! Vsega dobroga si želeš največ. Či se kaj deli, ščeš dobiti najboši falaček. Nikdar neš pravo; „Meni dajte najslabšega.“ Če je kaj lepoga i zanimivoga gledati, neščeš biti najzadnji, liki želiš biti v prvov rendi. Či pa nemreš biti, pa stopleš na prste, da bi li več vido, rivleš druge in se sinjavleš naprej. Vidiš: vse najlepše, vse najboše, povsod prvi, v nebesaj pa zadnji. Tam je dober kotichek i najslabši prostor. Glej, kak si moder! Ali ne vidiš svoje nespameti?

Vsebina:

Nevtepenoj Materi	Stran 1	laične sestre Mar. obiskavanja	Str. 11
Obljube Srca Jezusa	2	Društva i žveličanje	11
Spravna molitev k presv. Srci	3	Svetn. venec meseca oktobra	12
Jezušovomi	3	Društvo za čuvanje reda v	
Izreki Svete Male Terezije	4	cerkvi i zviua nje, pri proces-	
Večni posvet	5	sijah i drugih cerkvenih po-	
Od „Doma sv. Franciška“	8	božnostih	13
Življenje Chambon Marije Marte,		Cerkveni glasi	16

NEVTEPENOJ MATERI.

O sveta Marija, najvrednejša Devica, moja duša te žele, po tebi hrepene, za tvojo obrambo prosi zdaj i na smrtnoj vōri, naj te na vse veke hvali i ljubi. O sveta Marija, Devica hvalevredna, naj se me smilije tvoja dobrotivnost i me blagoslovi, naj mi pokaže svoj obraz, gda bom od vseh strani stiskan, ka me ne straši z groznim pogledom moj sovražnik. O sveta Marija, najmožnejša Devica, prosi mojega Boga, naj vzeme ykraj od mene tisto, ka se njemi ne vidi na meni: podpiraj me, gda se bom na smrtno vōro borio proti vsem sovražnim skušnjavam. O sveta Marija, najdobrotivnejša Devica, tolažba i obramba v vseh mojih potrebčinah, na mojej smrtnoj vōri bodi mi okrepiło i podpora pred licom neprijatelja. O sveta Marija, Devica verna, ki nikoga ne zavržeš, nego se na vse zgledneš s svojimi milostivnimi očmi, v tvoje roke zročam mojo dušo, štero je odrešo tvoj sin, ki je hvajjen vekomaj. O sveta Marija, gledalo

pravice, prosi svojega sina, pravičnoga sodnika, naj mi pokaže zadnje smiljenje odpušćanja prle, kak de me sodo; naj me postavi med ovce, od ovnov me odloči, ka me pozove z pravičnimi, kda osramoti pogübljene. O sveta Marija, stolec modrosti, ki si v svojih vüstah vsikdar samo pravično reć mela, prosi za mene, ka kda de se mi duša ločila sveta, Bog podvrže moje sovražnike pod tvoje noge. O sveta Marija, zrok naše radosti, razveseli mojo dušo na smrtnoj vōri i njej pravi: dnes boš z menov v paradizomi, dnes bomo šli v hišo Gospodovo, se bomo veselili v njej i našega veselja nam nišće ne vzeme. O sveta Marija, posoda duhovna, naj sam po tvojoj priprošnji odebrana posoda, naj moje srce vsikdar nosi ime tvojega sina, Jezusa, da na smrtnoj vōri ne postanem posoda sramote, posoda srdov i nedopadenja. Amen. (Prec. man.)

Obljube Srca Jezušovoga.

X.

„Dühovnikom bom dao dar, da bodi genoli najbolje okorna srca.“ Dühovnikom so povedane ete reči Jezušove: „Kak je mene poslao Oča, tak pošiljam jaz vas“ (Jan. XXI. 21.) Jezuš je poslao Oča, naj zveliča düše po svojem trpljenji, dühovnike pa pošilja Jezuš, naj z miloščami, štere je sveti spravilo njegovo trpljenje, zveličajo düše. Jezušovoga i dühovnikovoga žitka cio je zato eden: zveličanje düš. To potrdi sv. Düh Bog po sv. Pavli apoštoli: „Namesto Kristusa smo poslani, kak da bi Bog po nas opominao. Prosimo namesto Kristuša: Spravite se z Bogom.“ (II. Kor. V. 20.) Zveličanje düš, to je namen, zakaj je Bog stvorio dühovnika. Najlepši namen človečega življenja — a tüdi najtežavnejši. Že Jezuš, te najsvetejši dühovnik se toži: *Ne so šteli priti*“ (Mat. XXII. 3.) Dosta je trdokornih düš, neščejo poslušati božega glasü, čeravno je té tak lepo zove: „Dnes, če bodete Njegov glas čüli, ne obrdite svojih src“ (Ps. 94.). Zapleteni v vrazje mreže, zapelani od jalnosti sveta i nasladnosti poželivoga tela se vnoği prevnogi protivijo dühovnikovimi deli, njegovoj gorečnosti, njegovoj požrtvovalnoj brigi za rešenje düš. — Ubogi grešniki so to, nevolni okorni grešniki, šterih srce je trše nešterokrat še od kamna, šterih ne gene ni skuza! Kak te okorne düše rešiti?! Spica, štera je odprla Jezušovo Srce, nam zna povedati. Ta spica je krvavela od krvi, od zadnje kaple krvi božega Sinü, od zadnje kaple krvi njegovoga Srca. I z tem dragim kinčom obložena je vidila i čüla skrivnosti. Čüla je stotnika pogana s pokornim sročom spregovoriti: „Te človek je zaistino Sin boži bio“. (Mat. XXVII. 54.) Vidila pa je okornoga grešnika desnoga razbojnika srečno vmreti i v Jezušovo diko iti kak njemi je to obljubo: „Ešče dnes boš z menov v paradizom“. (Luk. XXIII. 43.). Srce bože je to napravilo. Srce Jezušovo omehči najbolje trda srea, naj se dühovniki obračajo samo do njega. Tak je obljubo sv. Marjeti boži Sin.

Slugi Jezušovi, prijatelje Sina božega, njegovi dühovniki, obrišite si zato skuze, ki jih točite zavolo svojih zgübljenih ovc, poterite si žalost i britkost, štero teh reči i djanje vlevajo v vaša srca, v Jezušovom Srce najdete svoje ovce! Vržite se samo z popolnim vüpanjom v to bože Srce i s tem Njemi zračajte pred svetim tabernaklom svoje okorne grešnike. Tü

najdete pomoč za nje i tolažbo za se! Vi pa dobre Jezušove ovčice podpirajte svoje duhovne pastire v njihovem trüdapunom prizadevanji za zveličanje düš, predvsem za povrnjenje okornih grešnikov s tem, ka te dostakrat molile za nje, dostakrat je zračale presvetomi Srci Jezušovomi i prosile za nje neomejeno zavüpanje do neskončno smilenoga Srca Jezušovoga.

Dober Jezuš, ki si nam, svojim duhovnikom pokazao pot, po šteroj ti lahko pripelamo ešče te najbolje zablodjene grešnike, prosimo te, slugi tvoji nevredni, daj nam stanovitnost na toj poti, to je vu častenji tvojega božega Srca. Daj nam to stanovitnost, ka častenja tvojega božega Srca ne odvrne nikša neprilika, nikša nesreča, nikše preganjanje, ni ta najvekša nezahvalnost ne. Naše trüde pa vzemi za grešne naše ovce, povrni je i zveličaj je i prinesi v naše vžaloščeno srce pravo zadovolščino i blaženi mir.

Spravna molitev k presv. Srci Jezušovomi.

O presladki Jezuš, šteroga nezmerna lübezen do lüdi se tak nezahvalno poplačüje s pozabljivostjov, nezmernostjov, zaničavanjom, glej nas klečeče pred tvojim oltarom z namenom, da s posebnim častenjom poravimo tak brezbožno nemarnost i krivico, štero Tvojemi najljübeznivejšemi Srci lüdje vsestransko prizadevajo.

Vendar, ar se zavemo, ka smo tüdi mi bili nekda tak malovredni i to prav živo obžalüjemo, Te prosimo najprle smilenja, pripravljeni, da radi poravnamo ne samo svoje pregrešnosti, liki tüdi tistih, ki so daleč zablodili od poti zveličanja, ar ali neščejo Tebe nasledüvati kak pastira i vodnika, liki so v svojoj veri okornjeni, ali pa, ar krsne oblübe prelomivši, so zavrgli presladki jarem Tvojega zakona.

Med tem, kda ščemo zadostiti za vse te objokanja vredne pregrešnosti, sklenemo poravnati vsakšo posebi, najmre nespodobno i odórno življenje i oblačenje, neštete zapelive zanke, ki se stavijo nedužnim düšam, oskrunbe Gospodovi dni, grozno preklinjanje Tebe i Tvojih svetnikov, psüvanje Tvojega namestnika na zemli i duhovnikov, malomarnost i strašne bože rope, s šterimi se skruni samo Svestvo bože lübezni; nazadnje šče javne hüdobije, s šterimi narodi vgrožajo pravice i vučeništvo Cerkve, štero si Ti vstanovo.

O da bi mogli mi z lastnov krvjov oprati telko pregrešnosti! V pravo Tvoje oskrunjene bože časti, ti darüjemo sküпно z zadostitvami Device Marije, Tvoje matere, vseh svetnikov i pobožnih düš tisto zadoščenje, ki si ga sam nekda na križi darüvao Oči i ga vsakši den ponavlaš na oltaraj. Oblüblamo s celim srcom, da ščemo po svojih močeh i s pomočjov Tvoje milosti grehe, ki smo jih sami ali so jih drügi včinoli, i brezbriznost proti telkoj lübezni, poravnati s trdnov verov, z nedužnim življenjom, s popunim spunjavanjom evangelskih navukov, posebno pa zapovedi lübezni, i da ščemo zabraniti z vsemi močmi proti Tebi obrnjene krivice i pritegnoti kelko mogoče dosta lüdi, da te nasledüjejo.

Primi, to te prosimo, o najdobrotlivejši Jezuš, po priprošnji bl. Device Marije, spravnice, to spravo, ki ti jo iz lastnoga nagiba poklonimo, i ohrani nas verne v Tvojoj pokorščini i v Tvojoj slüžbi do smrti, i podeli nam

milost stanovitosti, da vsi pridemo v tisto domovino, gde Ti z Očomi i Svetim Dühom živiš i kraljuješ na vekov veke. Amen.

*Vdeleženci te pobožnosti dobijo oğpüstek 7 let i 7 štiridesetdnevnoga ali pa popolen odpüstek, či zvüntoga spremejo svestvo sv. pokore i presv. Olt. Svestvo. — Steri pa gde — i gdašte, tüdi zasebno, opravijo to zadostitev, dobijo 300 dni odpütkä, popolen odpüstek pa ednok v meseci, či skoz celi mesec dnevno molijo to spravo i poleg toga obišejo kakšo cerkev ali javno kapelo i vredno sprimejo sv. svestva i pokore i Olt. Svestva.

Izreki Svete Male Terezije.

Od trpljenja.

„Istina, da je v vsakom kelih kaplica trpljenja, ali ravno trpljenje nas odtrgne od zemle i zdigne naš pogled vujškar“.

„Bog sam vrejuje i vodi dogodke našega življenja, on sam nam včas napuni kelih trpljenja. On šče, da se nam spremeni najčistejše veselje v bridkost, da naše srce, štero se takrekoč ne more oddehnoti, išče samo njega“.

„Den brez trpljenja je za mene zgübleni den“.

„Ne želem, da ne bi mela bridkosti i trpljenja, ar z ljübeznostjov združeno trpljenje je jedini kinč, ki je vreden naših želj“.

„Srečo najdem samo v trpljenji brez tolažbe“.

„Vseli nas nekaj košta, kda Jezusi damo, ka šče. Ali kelko veselja je v tom, da nas dar nekaj košta i da vküpkaplemo pod križom“.

Od „male poti“.

„Kakša sreča, če smo tak skriti, da nišče na nas ne misli, da nas niti tisti ne poznajo, ki z nami živejo“.

„Naše življenje naj bo skrito, naj bo skrivnost“.

„Moj Bog, srečna sem, da sem pred tebov mala i slabotna, moje srce je v miri“.

„Moja pot je samo zavüpanje i ljübezen i ne razmim tiste düše, ki se bojijo tak „ljübljenoga prijatlja“.

„Jezuš premore vse: Zavüpanje v njega dela čüde“.

„Ka Jezusa žali, je pomenjkanje vüpanja“.

O Jezuš, zakaj ne morem vsem malim düšam povedati, kak nedopovedljivo si dober? Osvedočena sam, či bi najšo, — ako bi bilo to mogoče — ešče nevolnejšo düšo, kak je moja, bi jo napuno z milostjov, sezna če bi se zavüпно prepüstila tvojemi vsmilenji“.

„Če ščemo biti Jezušovi, moramo biti tak malički, kak rosna kapljica“.

„Popolnost se mi zdi teška, ve je zadosta, da spoznavamo svojo ničevost i se kak dete vržemo v bože roke“.

Na pitanje, če ne bi rada vmrla na svetek Karmelske matere bože, je odgovorila: „O, to ne bi se skladalo z mojom malov potjov. Ali naj jo ravno pri smrti zapustim? Po svetom prečiščavanji vmreti! I na tak velki svetek! To bi bilo za mene prelepo! Male duše bi me v tom ne mogle nasledivati. Na mojoj maloj poti je vse prosto. Vse, ka včinim, mora biti takše, da me lahko nasledujejo male duše“.

Večni posvet.

Nova znamenja, nove slike!

Večna svetiljka čeravno ne zapušča svojega stražnoga mesta, ona vendar neje vsikdar v ednoj-istoj višini: zdaj lebdi visoko . . . zdaj niže, a včasih je pa spuščena skoro do tal. A kda jo ljudska roka nahrani, kda joj vlije olje, se pa zible sem-ta, kak da bi štela zadremati pri nogaj Jezusovi po načini deteta, štero ziblejo zato, da bi zaspalo. Če pa olje neje bilo zadosta čisto, kaj se tudi lahko zgodi, začne potihoma cvrčati, a z maloga plamenčeka se vzdigavlejo proti nebi čarni oblačeki . . .

Vse to so nova znamenja . . . vse to so nove slike, pune pomena!

Euharistična duša žive za svojega Zveličitelja, šteroga nad vse ljubi. Ali Jezus stoluje v nebi gori, a istodobno stoluje On i doli na zemli na naših oltaraj. Zato ga duša išče zdaj gori na nebi v Njegovej slavi . . . zdaj pa na zemlji v skritosti ciborija . . . Sveti tabernakel — nebo — kolika razdaljenost! . . . A vendar sta oba edno k drugomi tak blüzi i so edno v srci, ki je puno ljübezni božje.

Boga ljübiti, je jedina i prava sreča tü na zemli, sreča, šteta si prizadevle, da se šče bole izpolni v pravom gledanji Boga i Njegove posesti. Puno globokoga poštvüvanja se stavi oko na svetom tabernakli i pri tom

premišlavle i Vrata nebeska. A kaj bi moglo biti inači? — Dverice svetoga tabernakla se odpirajo v jutro vsakoga dneva, da Zveličiteo zamore priti v dušo, a vrata nebeska se bodo pa odprla na den večnosti, da duše notri vstopijo k Bogi. No kolikošteč človek gleda i premišlavle sveto Hostijo z okom ljubezni, nemore zaglednoti i viditi istino, ki je v njoj skrita. I ar se svestvene bele prilike tu na zemli nikdar ne razodevajo, nehoteč prederajo naše misli skoz plavo nebo, štero se bo ednok našim očem odprlo, da se nam pokaže „Reč ki je za nas s telom postala“ tak, kak ona v istini je.

Takša pobožnost, ki se je začnola na podnožji monštrancije, se dokončavle na prestoli božjem. To je pravo žive vere, da Jezusa i tu najdemo, kde nam čutila naša pokažujejo samo prilike krüha . . . da ga vidi, kak odmečüvle euharistijske verige, da se nam pred našimi očmi pokaže v popolnosti svoje božanske moči i svojega veličanstva . . .

Kem zmetnejša je tu na zemli bolečina, žalost vekša, tem ležejše i gostejše se vzdignemo proti nebi! Se zna, da vendar ostane v ljudskom srci ista želja, pa naj je to te poslednja bolečina, zadnji križ, če ravno žele duša rada trkati za svojega Jezusa.

Euharistija je zaistino raj na zemli, ali raj, ki se lahko pali zgübi kak nekda raj zemelski. Zavoljo ednoga jedinoga greha je lahko duša iztirana iz toga raja; z ednim jedinim grehom lahko duša najde smrtonosni strup (čemer) kde inači raste živlenjsko steblo presveta Euharistije. Raj — življenje — v tom je vse hrepenenje krščanske duše! Ona bi štela meti nebo i večno življenje v največšoj popolnosti, v najobilnejšoj meri, ali i gvüšnost, da to dobro nikdar ne bo zgübila. Ona, se zna, primle svojega Zveličitela gostokrat v sv. obhajili, ali nikdar jo ne ostavla strah, da ga bo ponovno zgübila. Zato hrepene po tom, da se z Njim zdrüži v nebi, kde jiva nišče nemore več razločiti.

Hrepenenje, da se z Bogom zjedini, raste od leta do leta vse bole. Končno se človeče srce otrüdi, žele mir, šteroga najde te, kda dosegne zaželjeno dobro.

Ali dokeč neje prišeo čas božji, ne pride do toga mira. No, ali bo božanski Zveličiteo to nevolno srce, ostavo tak dolgo brez vsakoga okrepjenja? Nikak ne! V nadomestilo njoj da tisti skrivnostni mir popolna vdanost v Njegovo sveto voljo, mir, v šterom vnaprej okošta zaželjeno srečo! . . . I tak vidimo tisto čüdo duše, štera se v nevihtaj toga sveta da kak dete nebeskoga Oče krotko zazibati v spanje v rokaj božjih i popolnoma brezbrizno v njih počivle.

Ti zveličiteo moj, lahko dopüstiš, da ta Bogi vdana duša hodi po trnji, ali pa po rožaj . . . Ti njoj lahko daš zmed grobom i denešnjim dnevom celo vrsto let, ali pa njoj lahko odrediš, da že zütra vmerje . . . Ti njoj lahko vržeš na rame škrlatni plašč norčüvanja, ali pa jo zaviješ v preobraženo obleko Tabora . . . lejko njoj pošleš križ i trpljenje, pa tüdi radost i srečo . . . ona je z vsem zadovolna, samo če zamore spuniti Tvojo sveto voljo . . . Ti si s svojov ljübeznijov, s svojov milostjov osvojio njeno srce, voljo, njene misli, da, celo njeno bivstvo. Ona žive samo navidezno i dela s svojimi fastnimi močmi . . . v istini si pa Ti, ki živeš i delüješ v njoj.

O vé iskrene, vedre duše, ki na takši način počivlete v rokaj božjih, kak ste srečne! . . . Zmožno počivajoče v Srci Jezušovom . . . nika

več neje zmožno, da zmoti vaš mir . . . niti vplivajoče ljudske strasti, gče menje pa besnilo peklerskoga dūha. Te blaženi mir, ki je za večino ljudi tū na zemli samo kratkotrajni sen, je za vas stalen za celo vaše življenje.

Kakša čūda, da je i mali plamenček večnoga posveta, koga hranijo zemelska stvorjenja, podvržen spremembam človeči stvari. Olje, ki se njemi da, nema za sveto službo — da bi razsvetlūvalo stanūvanje Jezušovo — kak je že povedano — vedno zadostne čistosti. Zato je mali plamenček kakti vznemirjen — plahoče i kadī se. —

Krščanska dūša, tū maš sliko raznih vōr svojega euharističnoga življenja. Tūdi v tvojem srci, v tvojih opravilaj i nakanenaj nega vsikdar potrebne čistosti. Dokeč se klanjaš Bogi, posvet tvoje jakosti istotak poitiho plahoče i opazūje se čarni dim tvojih nepopolnosti. Ti toti darūješ svojemi Zveličiteli svoje srce, dnevno se Njemi klanjaš, doprinašaš Njemi hvalo i molbe svoje . . . ali za voljo stalnih zemelskih nagibov . . . ti je že znaš . . . v tvojem srci je pravi nered! . . .

Kak bi te mogeo teda Bog blagosloviti? . . . Pa tūdi tvoja molitev nema znamke Bogi prijetne lepote . . . ostane teda brez uspeha! — Zakaj? Ar nega v njoj reči „Bodi“, reči „Gospod bodi volja Tvoja!“ Ti moliš, a pridržavleš sebi nekše pravice. Zato je tvoja žrtev nepopolna. Tak si Ti tū pred oltarom, kak ranjeni angeo, ki nemore odleteti proti nebi.

O da bi znao, kak žalostno gori tvoj euharistički posvet, kda je tvoj dūh i tvoje srce zamazano s šterov strastjov, pa naj je ona šče tak mala i neopazljiva! O da bi znao, keliko ti škodi tūdi samo edna gizdava misel, kak ona zastruplja tvoja dobra dela! kak premissljena mržnja na tvoje bližnje oslablja moč tvojega srca! . . . Potem tisto hrepenenje za prijetnostjov; ki je s tebov popolnoma zavladala, i ti ne da ni mira ni pokoja! . . . Pa tūdi tisto prizadevanje, da zadovoliš svojemi čūtnomi vživljanji, pa tvoja radoznalost i vnogi drūgi nagibi tvojih čūtil!

Ah, da bi ti ednok mogla spreviditi krščanska dūša, kak te vse to ponižava i za nevredno dela!

Pred presvetim Oltarskim Svestvom gori na jezero svetiljk z najčistejšov i najlepšov svetlobov . . . samo se jedino tvoja svetiljka kadī! A če bi ednoga dneva mogla ona jedina goreti pred Jezušom . . . o te bi . . . te bi . . . Siromaški Jezuš! . . .

Vendar bi bilo jako nepremišljeno, da v srditosti vgasneš že tak na pol vgašnjeno i zakajeno svojo svetiljko i da tiste malo življenja, kaj je šče ma v sebi, popolnoma zadūšiš. Tisti Zveličiteo, ki je zato prišeo na svet da spokorjene zvračī, nema navade, da vūgnjeno trstiko potere, niti da vgasne vmirajočo svetiljko . . . Najmilejša Njegova naloga je, da zaceli vse rane, v hladnih brezčūtnih dūšaj pa, če je potrebno, vūžge novi posvet, je vspodobūdi na novo življenje!

Če si teda primorana krščanska dūša priznati, da je v tebi dosta greha i pomenjkanja, ne ostavlaj zato nikdar svetoga tabernakla! ne obrni njemi za lme božje nikdar hrbet! . . . Ne prepūsti nikdar za najvekšo ceno svoje navadne molitvi i pobožna opravila! Trkaj se rajši v prsi i pravi: mea culpa — moj greh! Zazovi sladko lme Jezušovo i vūpaj se v Njegovoj neizmernoj smilenosti . . . ti znaš s kelikov radostjov je božanski Zveličiteo sprejeo svete i čiste molitvi svoje presvete Matere. Kak rad je sprejeo spokorničke molitvi Marije Magdalene, kda je klečala pri

nogaj Njegovih! . . . Što bi mogoče opisati veselje, štero je On tam najšeo? . . . Zveličiteo je s tolikov obilnostjov nagrado to popolno spokornico, odeo jo je s tak čudovitim plaščom svetosti, da je kesnej — na gori Kalvariji — njena ljubezen tak rekoč tekmüvala z vzvišenov ljübenijov bl. Device Marije! Marija Magdalena je stala z Marijov vednako blüzi Zveličitela pod križom, ona je bila odebrana, da bo v tistom strašnom časi pri vmirajočem božem Sini i pri Njegovoj presvetoj Materi, pri Materi, štere srce je prebodno bridek sedmeri meč.

O ta bližina svetoga tabernakla! . . . Keliko düš je tü spremenilo svoje življenje! . . . keliko jih je tü najšlo pot k popolnosti! Keliko brezštevilnih svetilk, ki so ednoga dneva bile, kak da bi vgásnole, a so nanovo razplamtele i potem sijale v hrami božjem po načini drobnih zvezdic v sredi prekrasne zimske noči! . . .

Iz knjižice „Vječno svijetlo“ — poslovenio: BOGOSLAV.

Od „Doma sv. Frančiška.“

Odbor za zidanje sirotišnice „Doma sv. Frančiška v Črensovcih, naznanja sledeče: Po sklepi seje širšega odbora od 13. maja t. l.

1. Prosimo za sirote v božem imeni, ne da bi koga silili, ali šteli škoditi domačim namenom, kakše ma štera fara ali občina. Naj vsaki v prvoj vrsti podpira domače namene i potreboče i poleg teh naj da kakšo drobtinico tüdi Jezušü za njegove sirote.

2. Nabirali bomo zvün letos ešče tri leta to je do 31. dec. l. 1931. i to redno tri krat na leto okoli goda:

- a) Srca Jezušovoga,
- b) sv. Ferenca (Frančiška) i
- c) Božiča.

Zvünredno pa sprimemo vsaki den dar, gda nam ga što pokloni pri kakših posebnih veselih prilikah, kak je gostüvanje, god, krstitje, odaja, dobljenje penez iz Amerike itd. Dovoljenje za nabiranje v celoj državi do 31. decembra l. 1931. je dano od ministerstva notrašnjih zadev l. 1928. jun. 27. pod br. 28.976.

3. Ki darüje sto dinarov ali več, dobi edno diplomo.

4. Ki darüje en kamen ali črep, to je 650 Din. ali 12 dolarov, se skleše njegovo ime z zlatimi literami v marmornato tablo v „Domi sv. Frančiška“.

5. Za vse žive i pokojne darovnike i njihove domače se slüži brezplačno vsaki tjeden edna sveta meša.

6. Oprosijo se vsi gospodje plebanošje v Slov. Krajin, da nabiranje z predganice oznanijo i priporočijo.

7. Oprosijo se vsi naročniki i širitelje M. Lista, da bodo pomagache nabiranja za sirote na te način, da pobüdjavajo vsakoga do koga li pridejo, naj daruje za dom sirot.

8. Oprosijo se vsi naši smileni ljudje, naj pišejo svojim domačim, štere majo v dobrom služu v Ameriki, Canadi, Australiji i. t. d. i je oprosijo, ka küpijo sami ali skupno z drugimi en kamen ali črep.

9. Oprosijo se vsi naši ljudje, ki majo koga v Sloveniji ali na Horvačkom, ali gde indri v našoj državi, naj njemi pošlejo naš naslov i naj ga oprosijo, naj nam naznani, ka bode pobirao na dom. Naš naslov je: Odbor za „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih, Prekmurje.

10. Prosimo za občine, v šterih se senje vrši, par ljudi, ki bi za časa senja pobirali. Naj se javijo dobre duše, štere bi te trüd na sebe vzele i mi njim pošljemo potem pooblastilo, ka smejo pobirati, ka je žandarje gor ne stavijo.

Ka je „kamen“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“? „Kamen“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“ je dar, z šterim se hiša lahko gorizozida. Cena ednoga „kamla“ je 12 dolarov ali 650 Dinarov. Potrebujemo pa 800 „kamlov“. Te „kamle“ prosimo od naših ljudi i vseh dobrotnikov, ki zvuñ mej naše države dobro služijo v Canadi, Ameriki, Australiji itd.

Ka je „črep“ sirotišnice „Dom Frančiška,“? „Črep“ sirotišnice „Dom sv. Frančiška“ je dar, z šterim se spravi pohišstvo v sirotišnico i se zasigura njeno vzdržavanje. Cena ednoga „črepa“ je 650 Dinarov ali 12 dolarov. Potrebujemo pa 800 „črepov“. Te „črepe“ prosimo od naših ljudi i vseh dobrotnikov, ki prebivajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovincov, predvsem pa od prebivalcov Slovenske Krajine.

Gda bo pali pobiranje na „Dom sv. Frančiška“? Na „Dom sv. Frančiška,“ je drugo pobiranje na Ferencovo ali Frančiškovo, to je na god sv. Ferenc a okt. 4. Na te den, ali edno nedelo prle ali sledkar, kak je pač v tom meseci mogoče pobrati, prosimo tiste fare, kde nemajo svojega lastnoga pobiranja i kde ne je bilo toče, naj dajo kakši krajcar na „Dom,“ ka hitrej pride vküp potrebna šuma za hišo naših sirot. Poleg svojih domačih potreb mislimo tudi na sirote. Mesto penez vsaki lahko da proso i krumple.

Novih kamlov smo dobili 10. Zdaj jih že mamó 63. Trbe nam jih ešče 737. Amerikanci so se lepo oglasili.

Amerikanci, spravite si spomin. Tista vez, štera vas na domačo grúdo veže, je ljübezen. To ljübezen si najbolje s tem potrdite, če küpíte en kamen za sirote. Molitve teh bodo do konca sveta kričale: Amerikanski Slovenci so mi spravili te dom, smileno Srce Jezušovo blagoslovi je v njihovih potomcaj na zemlji, i zveličaj je z njimi v nebi. Celi vaš rod do konca sveta bo z vami zvezan vküp v lepi venec ljübezni, šteroga do plele molitve širot.

Črepi se povekšävajo. En darovnik iz Črensovec, ki se nešče imenüvati, je sam küpo en črep. Bogatejši kmetje prido gotovo za tem siromaškejšim. Novih črepov mamó 9, vsevküp 71, trbe nam jih ešče 729.

Dobre düše vsako priliko zrabijo za sirote. Ivko Ana iz Sr. Bistrice se je zdravila v Varaždinskih Toplicah. To priliko je porabila, da je med gosti pobirala na dom. Nasledüjte jo!

Poznanci darüjejo. Krištal Štefan vučíteo v Padeji v Banati, poznanec našega urednika, je nabrao med tamošnjim prebivalstvom blüzi petsto dinarov.

Bratovčine se oglašüjejo. Prva bratovčina ali družba, štera je dala na dom, je Roža Marijine sedmere Radosti iz G. Bistrice. Darüvala je 20 Din. Gotovo bodo vse bratovčine Slov. Krajine sledile toj példi.

Še poslanstva nas poapirajo. Vogrsko poslanstvo vu Beogradi je darüvalo 200 Din. na naš dom.

Oficiri mislijo na nas. Major Branko Pogačnik, adjutant Njen. Vis. Kraljice Marije nam je poslao 50 Din.

Dühovniki nas podpirajo. Gospod F. Herman, kaplan v D. Lendavi, so darüvali 100 Din. i Čede Jožef, pleb. v Studencih ravno telko.

Žandari z nami. Leban Anton, žand. stražamešter iz Žiškov so nam dali s svojov gospov 100 Din.

Občine se büdijo. Na D. Bistrici sta nabrala Kolenko Janoš i Cigan Ivan 528 Din. 35 p. na Srednjoj pa Horvat Martin z Kramar Jožefom 420 Din.

Uradniki se brigajo za naše sirote. Medvešček Alojz, železniški uradnik je nabrao v Beogradi 2350 Din.

Cerkveni dostojanstveniki nas podpirajo. Presv. g. Miha Pušič, püšpek vu Hvari v Dalmaciji so nam poslali 100 Din.

Bratje i sestre iz tretjega reda v Maribori so mislili na nas i nam poslali potom svojega voditela 491 Din. 50 p.

Na senji v Črensovcih sept. 17. so naši nabiralci pali probali srečo. I ne zaman. V tom slabom vremeni je Žizek Kata dobila 137 Din. i oviva dva nabirača 22 Din.

Beltinska hranilnica je odprla svojo blagajno za sirote, dala je 100 Din.

ODBOR.

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

III.

Virestüvanja i telovna krotenja.

Predstojniki, kak so nepobitno spoznali iz znamenj božo volo — z šterimi se pa zavolo toga kratkoga spisa ne moremo baviti — čeravno so meli pomisleke, pomalš so se li odločili dovoliti Mariji Marti, ka je križani Jezuš zahtevao od nje. Marija Marta je najprle te nagib čütila, naj noči na podi svoje selice prespi. Zatem je dobila zapoved, naj noč no den nosi spokorni pas. Malo za tem so njej mogli trnjavo krono splesti na glavo, štera njoj je takšo bolečino delala, ka počivati ne mogla.

Za osem mesecov l. 1867. maja meseca Jezuš ne zadovolen stem, da spi na podi, da nosi spokorni pas i trnjavo korono, nego i sen je zahtevao od sestre Marije Marte, ar jo je pozvao, naj virestüje pred Najsvetejšim Oltarskim Svestvom, gda celi klošter spi.

Takša zatajüvanja komaj more natura prenašati. Ali ne dava lahko Bog za to ceno posebne milošče? . . . V nočnoj tišini je Gospod na najbolje čüden način ravnao z svojov služabnicov. Včasi je dopüsto, da se je vöre dugo teško mogla boriti proti trüjavi i zaspanosti. Največkrat pa je zaspala i se je v nikšo formo zemeknola v gledanje Boga, med šterim njej Jezuš naznanjao skrivnosti svojega trpljenja i svoje ljübezni, jo napunjavao z tolažbami, da se je takrekoč pogražala v blaženosti njegovoga Srca. I to ide naprej den za dnevom, dokeč ne postane ta ponizna, preprosta i bogavna düša popolnoma Jezušova. (Dale.)

Drüštva i zveličanje.

XIV.

Na največ ugovorov proti našemi članki „Drüštva i zveličanje“, smo že dali odgovor. Nekaj bi jih ešče meli, ali ar naši odgovori odstranijo vso bojazen, dvojnost i nerazumljivost dobrih düš, zato bi bilo odveč, stemi se ešče nadale mantrati. Vsebina vseh ugovorov je ležala na toj srdiki: Ve nam pa bratovčine nosijo dosta dobroga, zakaj bi se pa te pisalo proti njim? Nas néso razmele dobre düše. Mi nesmo pisali proti bratovčinam, nego za bratovčine. Kak so sami ugovori pokazali, ljüdstvo

ne je znalo ločiti med „zapovedanim“ i med „priporočenim“. Vera z dobrimi deli je zapovedana za zveličanje, bratovčine so pa samo priporočene, zato ka olejšajo pot zveličanja. Brez vere i dobri del se nišče ne more zveličati, brez bratovčin se pa vsaki lahko zveliča. Nišče ne sme zato praviti, ka je tisti slab katoličanec, ki ne je v bratovčini i ka je dober, ki je v njej, kak tudi nišče ne sme praviti, ka so od Materecerkve potrjene bratovčine, ne na veliki hasek vsem dūšam, štere njihove dužnosti verno spunjavajo. Ne veliki vao so bratovčine, vsem je zato preporočamo kak smo je i prle preporočali a s tem pogojom, da se verno držijo kotrige njihovih pravil. Tudi jaz, ki te rendice pišem, sam vu večih bratovčinah, a priznavam, da zavolo njih nesam več pred Bogom, od drugih, nego več zasluženja mam samo zato i samo te, če si prizadevam teh dužnosti verno i popolno spunjavati. To naj bi pravila od sebe i vsaka kotriga bratovčin.

Prvi del naših člankov s tem dokončamo i idemo k drugim. V tom bomo gučali od necerkvenih društev i od teh povedali v keliko služijo i v keliko neslužijo našemi zveličanji. Naš namen ne je grajati, ka je dobroga ali preporočati, ka je slaboga, naš namen je pokazati našim naročnikom istino, ki počiva na nezmotljivoj veri Jezušovoj. Ka ne počiva na toj pečini, nam je škodljivo i se ga moramo ogibati, če je še tak lepo; — ka pa na njej počiva, raste i cvete, pa moram priporočati, čeravno se celomi sveti zamerimo. — Ali prle kak bi začeli razpravo drugoga dela našega članka, dovolite, dragi čtevci, da Vam naznanimo odgovor ednoga imenitnoga vučenjaka, doktora bogoslavja odgovor, šteroga je dao tistomi, ki je pisao proti našemi članki „Društva i zveličanje“. Te vučenjak je prečteo, ka se je proti članki Marijinoga Lista pisalo i je pisci ugovorov te kratek odgovor dao: „Ka je pisano proti članki M. Lista „Društva i zveličanje“, je mešanca kisloga zelja i mlečne kaše, sam pisec je pa nemak“. Pač doktorje bogoslovje, ki v malom prsti nosijo znanost kat. vere, malo preostro odgovarjajo, a namen pa majo dober: hasniti ščejo veri Jezušovoj i zveličanji dūš. Te najboši namen naj zbriše ugovore; potolaži ugovornike; nje i nas vse pa pripela v globočino tiste ljubezni, štera žari v Srci Jezušovom. Po bratovčinah rasimo i dorasimo do popolne ljubezni Jezušove.

(Konec prvoga dela.)

Svetniški venec meseca oktobra.

2. *God angelov čuvarov.* Vsi mam ednoga. Ne je male časti i moči, nebeski vladar je i oborožen z močjov Vsemogočega. Čuva nam dūšo, telo, vrednost. Dūšo, ka se njej ne pripeti najvekša nesreča, smrten greh i nesrečna smrt. Telo, ka ma zdravje i moč za spunjavanje bože vole, ka ne onemoremo v božoj službi zavolo nepazljivosti, nerednoga življenja. Vrednost, ka je ne zapravimo mi ali drugi v slabe namene, nego služi v namen, kak je to dober Bog določo. Sam dao že hvalo angeli čuvari za njegovo varstvo? Angeli čuvari se samo te morem vredno zahvaliti, če sprejemam dobre misli, štere mi on dava i če se ogibljem lagoje poti, pred šterov me kara.

3. *Mala Jezušekova Trezika.* Naša vrstnica je. Znami je živela, v našem življenji je vmrla i se že sveti na božem oltari kak svetnica. Hodila

je po malo pot. „To malo pot je tak hodila, da je vse zato opravljala, vse zato pretrpela, vse zato molila, naj Jezusa razveseli, naj njegovo Srce potolaži.“ To je skrivnost njenoga življenja. Ona ne je mela svoje vole, nego Jezusovo je samo iskala. Ne je štela biti pred svetom poznana, skrita je štela biti z Jezusom i za Jezusa. Ka si učinila, duša ti že, ka Jezusa razveseliš? Si se bar ednok že zatajila v te namen? Poskusi, kak sladki so takši križi!

4. *Sv. Ferenc Assiški.* Sveti siromak. Cerkev je od jezeri i jezeri ran krvavela, kda je živo. Pomoč njej je trbelo. Njega je zbuđo Bog za pomočnika njej. I v te namen njemi je dao dva dara: ljubezen do Jezusa i do njegovoga siromaštva. Z tov dvojov ljubeznostjov je prenovo svet, milijone je pripelao nazaj k Jezusi. Ljubiš ti Jezusa? Ne mrmraš na siromaštvo? Jezusa ljubiti pomeni bože zapovedi verno zdržati, siromaštvo ljubiti pa: nikaj ne meti za svoje, nego za Jezusovo vrednost. Če mi zato kaj prejde, mirno odgovorim: Jezus je svoje vzeo, — če mi pa kaj naraste, se zahvalim i priznam: Jezus je blagoslovo svojo vrednost. Tak guči ljubezen do Jezusa i njegovoga siromaštva. Morje mirü je v tistom srci doma, štero pozna to jedino pravilno pot, kak naj se misli od vrednosti.

7. *Rožnovenska kraljica.* Marijin dar je sv. Čislo. Je venec, venec iz rož. Bele so v njega vpletene: petere skrivnosti veseloga čisla, štero nam guči od prihoda Jezusovoga na svet i njegove preblažene matere. Pet krvavordeči rož se skuzi nad trpljenjom božega Zveličitela i njegove žalostne Matere. Pet zlatih rož šepeče od nebeskoga veselja, šteroga „človeče oko ne more viditi, vüha ne čüti, srce ne občütiti“. Maticerkev bogate odpüsteke podeljava vsem, ki čislo z premišljanjom, to je lepo pazljivo molijo, ki z skrivnosti sad nabirajo za svojo dūšo. Edno minuto je zađosta na posamezno skrivnost premišlavati. Celi mesec oktober je posvečen Rožnovenskoj Kraljici i se more vu vseh cerkvah vsaki den zmoliti sv. Rožni-venec z lauretanskimi litanijami i z molitvom „K tebi bežimo, o blaženi Jožef“. I to pobožnost je še posebi obogatila z odpüstki sv. Cerkev. *Kda čislo držiš v rokah i je pobožno moliš, Marijo držiš za roko.* Pa bi se bojao pogübljenja? To ne je mogoče.

28. *Kristuš Kralj.* Na god sv. Simona i Jude apoštolov, na zadnjo nedelo oktobra, spadne krasni i ljubljeni svetek Kristuš Kralja letos. Kristus Kralj! O kakša tolažba za mene. Moj Jezus je kralj. Moj zavrženi, ošpotani, križani Jezus je kralj. On, komi jaz služim, je kralj. Je kralj nebe i zemlje. Je kralj večnosti. Njegovomi kraljestvi ne bo konca. Tüdi za mene je kralj. Kem več zatrpim, tem več dobim v njegovom kraljestvi. Kem menje me svet pozna i štima, tem bole me bo on. Plača njegova je večna ljubav, večna sreča, večna radost, večno sprotoletje, večni žitek, same rože brezi trnja, sam mir brezi nevihte, samo sunce brezi oblaka. O Jezus, bodi mi kralj, bodi mi smiljeni kralj, jaz sem i ščem i naprej ostat i tvoj bogaven podložnik.

Drüštvo za čuvanje reda v cerkvi i zvüna nje pri precesijah i drüghih cerkvenih pobožnostih.

V Črensovcih se je ustanovilo to drüštvo pod imenom „Hiša molitve“. Ar je to drüštvo potrebno za vsako faro, niže objavimo pravila toga. To

pa zato, naj se tudi v drugih farah vpela notri. Namen ma najlepši i čisti dih Kristušov i njegove Materecerkve diši iz njegovih pravil. Zato je višejnja cerkvena oblast društvo tudi potrdila.

Kak je z pravil razvidno, bodo kotrige društva nazvünaj nosile znak, (cecvo, svetinjico, tablico) štero si kak gombašnico opičijo v obleko. Naj nam pa ti znaki falej pridejo, prosi uredništvo Marijinoga lista odgovor iz vseh far, kde namenijo to društvo meti, keliko znakov bi potrebüvali, ka je te naročimo. Za srebrne prosijo 5 Din v Celji. A to je malo predrago. Bodo z druge materije tudi dobri, ki do falejsi. Prosimo do Vseh Svetcov odgovor kelko i kakše bi naj naročili.

PRAVILA DRUŠTVA „HIŠA MOLITVE“ V (ČRENSOVCIH)

§ 1.

Ime in sedež.

Drüštvo se zove: „Hiša molitve“ v (Črensovcih)
Sedež društva je tam, gde je župni urad (farof).

§ 2.

Namen.

Namen društva je:

- a) V okviru obstoječih zakonov pod vodstvom cerkvene oblasti čuvati red i povekšavati zvänejšnji sijaj pri cerkvenih, verskih opravilaj pa po-božnostih i to v cerkvi pa zväna nje.
- b) skrbeti za potrebno izobrazbo, da se dosegne gornji namen,
- c) gojiti čüstva lübezni do sv. Cerkve.

§ 3.

Sredstva.

V dosego toga namena:

- a) se društvo vdeležüje februara 2. i tretjo nedelo po vüzmi, to je na Svečnico i god varstva sv. Jožefa cerkvene i zväncerkvene slovesnosti i predavanja od Cerkve i od življenja v njoj,
- b) napravla poučna predavanja posebno od pomena društvene službe i sploj od delavanja Cerkve,
- c) zbira penezne pripomočke (članarina, darila, volila itd.) za vzdržavanje društva,
- č) vzdržavle društveno imanje i inventar, ki slüži samo društvenim namenom,
- d) vörno spunjavle določbe društvenih pravil, odredb i drugih predpisov
- e) omejuje neredno vžizanje alkohola i zato pri društvenih slovesnostih i predavanjih zabranjüje plesne zabave pa strogo pazi na zmernost v jeli i pili.

§ 4.

Kotrige.

Drúštvo je postavljeno, kda pristopi bar 30 rednih kotrig i si zvolí odbor. Drúštvo ma:

- a) redne kotrige z znakom a brez diplome,
- b) redne kotrige z znakom i diplomu pa
- c) podporne kotrige.

Redna kotriga drúštva more postanoti vsakši moški i dečko, ki je nevtepenoga obnašanja, kršćanskoga življenja i močnoga zdravja. Redne kotrige dobijo znak drúštva vsakše leto na Svečnico, to je febr. 2. diplomu pa na god Varstva sv. Jožefa, tretjo nedelo po Vüzmi, oboje na račun drúštva. Diploma se izroči po bar enoletnoj vórnoj službi.

Podporne kotrige so farna cejska drúštva kak takša s svojimi pravilami. Vstop pri drúgih drúštvih (Orli, gasilci), če se nameni ne križajo, je ne ovira, nego je priporočilo za vstop.

§ 5.

Drúštveni znak.

Znak ma na ednoj strani podobo sv. Jožefa, patrona Cerkve, na drúgej pa Gospodovo darúvanje v cerkvi. Te znak se sme nositi samo v v službi, hodisi v cerkvenoj, ali zvúncerkvenoj, kda drúštvo ali v celoti, ali pa v svojih delih nastopa. Ravno to vala za drúštveno zastavo, štera je opremlena s podobama kak drúštveni znak.

§ 6.

Pravice kotrig.

1. Redne kotrige obeh kategorij majo pravico
 - a) se vdeležúvati slovesnosti i predavanj v cerkvi i zvún cerkve, posebno onih: 2. februara i tretjo nedelo po Vüzmi,
 - b) zavzeti od cerkvene oblasti njim določeno častno mesto pri cerkvenih opravilaj i pobožnostih v cerkvi i zvún nje,
 - c) nositi znak i zbirati se pod zastavo pri vkúpnom nastopi za časa službe i drúštvene slovesnosti v cerkvi i zvún nje.
2. Redne kotrige obeh kategorij dobijo v žitki
 - a) letno skúпно 4 sv. meše, vsakše frtaoletje edno, po smrti pa
 - b) častni sprevod z velkov vdeležbov kotrig po določbaj odbora i
 - c) vsakša pokojna kotriga posebi edno sv. mešo zadúšnico, pri šteroj je poleg i pri šteroj sveti od odbora določeno zastopstvo drúštva.

Podporne kotrige majo pravico vdeležúvati se vseh cerkvenih i zvún cerkvenih slovesnosti drúštva i so deležni z ednim sadov letnih štirih sv. meš.

§ 7.

Dužnosti rednih kotrig.

1. Vsakša na novo sprejeta nova kotriga oblúbi cerkvenomi zastopniki ali njegovomi namestniki 2. februara, da se šče vórno ravnati po pravilaj i določilaj drúštva i na te način sodelúvati, da bi bio dosegnjen drúštveni namen, i nato se njemi izroči drúštveni znak.

2. Živeti mora krščansko življenje, posebno se mora odlikovati v lepom obnašanju pri božji službi v cerkvi i zvin nje. Što teh lastnosti nema, se sploy nemre sprejeti med kotrige.

3. Za kritje društvenih izdatkov mora prispevati z zneskom 2 (dva) dinara letno.

4. Vdeležiti se mora

a) skupne bože službe dne 2. februara i tretjo nedelo po Vüzmi i to skupno z društvenim znakom i pod društvenov zastavov,

b) po določbaj društvenoga odbora more svetiti i izvršavati tüdi druga opravila pri sv. meši i pri drugih cerkvenih pobožnostih, predvsem pa paziti na red pri teh.

5. Kda se njemi izroči diploma, more pristopiti k sv. obhajili. (Dale')

CERKVENI - GLAS!

J. KONTLER

— **Papov odposlanec od sedemstoletnice lavatinske püšpekije.**

Kda so se v Maribori vršile slovesnosti sedemstoletnice püšpekije, je prišlo od prevzvišenoga gospoda apoštolskega nuncija v Beogradi pismo našemi prevzvišanomi herceg püšpeki, gde pišejo, kak se spominjajo vsega, ka so vidli i čüli v Maribori, kda se .e z takšim veseljom obslužavala sedemstoletnica lavatinske püšpekije. Nadale pišejo, ka so po njih blagoslovili vse sv. Oča, šteromi sta dühovščina i lüdstvo vdaniva v tak globokoj prizrčnoj lübezni i pokorščini. Sv. Oča se zahvalüjejo našemi prevzvišenomi gospodi herceg püšpeki, dühovščini i vernikom, pa želejo i prosijo vse, ka je dobroga, predvsem pa milost božo v miri i jakosti. Pismo je sklenjeno z rečmi apoštola Pavla: „Ovak pa, bratje, veselite se, bodite popolni, mejte mir, i Bog mira i lübezni bo z vami“.

— **Sv. Oča lavatinskoj püšpekiji.** Naš prevzvišeni gospod hercegpüšpek so bili v Rimi, kde so jih sv. Oča sprijali v zasebno avdijenco. Te sta se pogovarjala od naše püšpekije i sv. Oča so z veseljom vzeli na znanje vnojo stvari. Povedali so svojo želo, naj bi se versko življenje sploy bole razširjavalo v našoj püšpekiji pod vodstvom dühovščine. Omenili so, da nemrejo pomagati vernikom telko, kak bi radi, ali lübijjo nas vse brez razlike z prizrčnov i očinskov lübeznejov. — Posebno so se zanimali za sklep, da naj se v spomin sedemstoletnice püšpekije začne akcija za novo bogoslovno semenišče i so tüdi sami darüvali iz svoje zasebne kase 25.000 lir. Nazadnje so sv. Oča naročili našemi prevzvišanomi gospodi püšpeki, naj sporočijo vsem dühovnikom i vernikom njihovo zahvalo za vdanost i njihov apoštolski blagoslov.